

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 446/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľa a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti SPP – distribúcia, a. s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO 35 910 739, zastúpenej advokátom Mgr. Miroslavom Hanecom, Hruštiny 602, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Up 26/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti SPP – distribúcia, a. s., podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Up 26/2019 **p o r u š e n é b o l i .**

2. Obchodnej spoločnosti SPP – distribúcia, a. s., **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume 200 € (slovom dvesto eur), ktoré jej je Okresný súd Banská Bystrica **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Banská Bystrica je p o v i n n ý nahradiť obchodnej spoločnosti SPP – distribúcia, a. s., trovy konania v sume 675,43 € (slovom šesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri centov) na účet právneho zástupcu Mgr. Miroslava Haneca, Hruštiny 602, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 446/2020-11 z 22. septembra 2020 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti SPP – distribúcia, a. s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO 35 910 739 (ďalej len „sťažovateľka“), podanú 1. júna 2020 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Up 26/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde 28. decembra 2018 návrh na vydanie platobného rozkazu. Dňa 1. júla 2019 podala sťažovateľka predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže k vydaniu platobného rozkazu ani po takmer siedmich mesiacoch nedošlo.

Sťažovateľka tvrdí, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti okresný súd nerozhodol o jej návrhu na vydanie platobného rozkazu a predseda okresného súdu nevybavil jej sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní.

3. Sťažovateľka je toho názoru, že v upomínacom konaní, ktoré iniciovala podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu, sa kladie dôraz najmä na rýchlosť konania, ako aj rozhodovania. Z § 7 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) vyplýva, že ak navrhovateľ splní procesné podmienky na vydanie platobného rozkazu, okresný súd platobný rozkaz vydá do desiatich pracovných dní. Okresný súd vo veci platobný rozkaz nevydal a ani neuviedol, aké dôvody mu v tom bránia, čím podľa sťažovateľky došlo k zásahu do jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálezom vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov a sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 eur. Sťažovateľka žiada priznať aj náhradu trov konania.

II.

Procesný postup ústavného súdu, vyjadrenie účastníkov konania

5. Ústavný súd výzvou 24. septembra 2020 požiadal okresný súd o vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti. Podaním sp. zn. Spr 4076/2020 z 30. septembra 2020 sa vyjadril podpredseda okresného súdu JUDr. Daniel Ivanko, PhD. (ďalej len „podpredseda okresného súdu“), ktorý pripustil vznik prietahov v činnosti okresného súdu vo vymedzených obdobiach (od 23. apríla 2019 do 22. júna 2020). Prietahy v konaní podľa jeho názoru boli spôsobené subjektívnymi okolnosťami – nekonaním vyššej súdnej úradníčky, objektívnymi okolnosťami, ako sú neposkytnutie súčinnosti zo strany Okresného

súdu Bratislava III a trvanie výnimočnej situácie v období od marca 2020 do júna 2020, ale aj absenciou komunikácie zástupcu sťažovateľky so súdom. Podpredseda okresného súdu poukázal na vysoký nápad vecí na tomto súde v agende upomínacieho konania. V senáte 6 Up dosiaľ neboli podané žiadne sťažnosti na prietahy v konaní. Z tohto dôvodu vyslovil podpredseda okresného súdu názor, že vzniku prietahov bolo možné predísť, a to komunikáciou sťažovateľky so súdom.

6. K námietke sťažovateľky o nevybavení jej sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi súdu z 1. júla 2019 podpredseda okresného súdu uviedol, že sa to stalo z dôvodu nesprávneho označenia tohto podania sťažovateľkou, keď sťažovateľka v podaní neuviedla spisovú značku konania, ale číslo podania, čo viedlo k automatickému vybaveniu tohto podania informačným systémom súdu bez vedomosti samotného súdu o existencii takéhoto podania. Sťažovateľke bola oznámená spisová značka konania 6. januára 2019.

7. Nad rámec predmetu ústavnej sťažnosti podpredseda okresného súdu uviedol, že do majetkových práv sťažovateľky nebolo zasiahnuté, keďže už pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu disponovala vykonateľným exekučným titulom proti poručiteľke a návrhom, ktorým iniciovala napadnuté konanie, si uplatnila totožný nárok proti dedičovi poručiteľky.

8. Podpredseda okresného súdu zhrnul, že vzniku prietahov v napadnutom konaní bolo možné predísť aj bez ingerencie ústavného súdu, ústavná sťažnosť je predčasne podaná, keďže sťažovateľka nevyužila dostupný prostriedok nápravy (sťažnosť predsedovi súdu) riadnym spôsobom a ústavnej sťažnosti nemožno vyhovieť. Zároveň vyjadril podpredseda okresného súdu súhlas s upustením od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti.

9. Vyjadrenie podpredsedu okresného súdu z 30. septembra 2020 bolo sťažovateľke poslané na prípadné vyjadrenie. V replike z 21. októbra 2020 sťažovateľka poprela doručenie akéhokoľvek podania z okresného súdu 6. januára 2019, ktorým jej mala byť oznámená spisová značka konania. Poukázala na svoju zaužívanú prax, v zmysle ktorej ak

pozná spisovú značku konania, označuje ňou príslušné podania adresované súdu. V tomto prípade ale uvedenú spisovú značku nepoznala, preto podanie označila iba číslom podania, ktoré jej bolo známe. Poukázala aj na sťažnú komunikáciu s okresným súdom, z ktorej nadobudla dojem, že okresný súd nemá záujem na vybavení jej veci bez priet'ahov, čo ju napokon viedlo k podaniu ústavnej sťažnosti. Na podanej ústavnej sťažnosti zotrvala a vyjadrila, že netrvá na konaní verejného ústneho pojednávania.

10. Ústavný súd so súhlasom oboch účastníkov podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v tejto veci od ústneho pojednávania, keďže od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právomoc ústavného súdu

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde.

13. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

16. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Ide o konanie podľa zákona o upomínacom konaní, ktorý poskytuje elektronickú alternatívu k režimu vydávania platobných rozkazov podľa Civilného sporového poriadku a ktorého účelom bolo výrazné zrýchlenie konania. Tento účel v posudzovanom prípade nebol naplnený a z tohto dôvodu je potrebné vzniknuté prietahy hodnotiť prísnejšie.

17. Na účely posúdenia dôvodnosti podanej ústavnej sťažnosti ústavný súd požiadal okresný súd o zaslanie súdneho spisu. Okresný súd sprístupnil ústavnému súdu elektronický súdny spis, z ktorého vyplynul tento priebeh napadnutého konania:

- 6. januára 2019 bolo podanie sťažovateľky spracované, bola pridelená spisová značka,
- 15. januára 2019 okresný súd vykonal lustráciu žalovanej,
- 23. apríla 2019 okresný súd požiadal o súčinnosť Okresný súd Bratislava III,
- 4. mája 2020 došlo k zmene zákonného sudcu,
- 22. júna 2020 okresný súd vyzval sťažovateľku na ozrejmienie právneho základu žalovaného nároku,
- 28. septembra 2020 bola do spisu prevedená sťažnosť na prietahy predsedovi súdu z 1. júla 2019,
- 29. septembra 2020 rozhodol okresný súd uznesením o zastavení konania z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci,

- 20. októbra 2020 nadobudlo uznesenie z 29. septembra 2020 právoplatnosť.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

20. Ústavný súd vo svojej judikatúre (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09) už uviedol, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovatelia na neho obrátili s návrhom, aby o ich veci rozhodol.

21. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada

aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

22. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti prípadu ústavný súd neidentifikoval napadnuté konanie ako právne alebo faktické zložité, keďže išlo o upomínacie konanie, v ktorom sťažovateľka uplatňovala zákonom predpísaným spôsobom nárok na zaplatenie peňažnej sumy, pričom iba na podklade ňou tvrdených okolností nešlo o návrh neprípustný (§ 3 ods. 6 a 7 zákona o upomínacom konaní), preto mohlo byť vo veci rozhodnuté platobným rozkazom. K vydaniu platobného rozkazu napokon nedošlo z dôvodu nedostatku procesných podmienok na jeho vydanie a konanie bolo právoplatne ukončené uznesením o zastavení konania.

23. Správanie účastníkov konania ako ďalšie hodnotiace kritérium nebolo ústavným súdom vyhodnotené ako relevantné pre vznik prietahov. Sťažovateľka nereagovala na výzvu súdu z 22. júna 2020, čím ale už nemohlo dôjsť k odstráneniu vzniknutého viac ako rok trvajúceho prietahu v konaní (od 23. apríla 2019 do 22. júna 2020). Sťažovateľka sa sťažnosťou na prietahy predsedovi súdu z 1. júla 2019 usilovala predísť vzniku zbytočných prietahov, avšak jej podanie bolo vybavené až 30. septembra 2020, a to z dôvodu neuvedenia spisovej značky na podaní, o ktorej sťažovateľka nebola podľa jej názoru súdom informovaná. Ústavný súd uvádza, zohľadňujúc aj judikatúru ESLP [napr. rozsudok Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, č. 30189/07, rozsudok Komanický (č. 6) proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, č. 40437/07, rozsudok Bednár proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, č. 64023/09, rozsudok Klinovská proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, č. 61436/09, rozsudok Csákó proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, č. 47386/07, rozsudok Sika (č. 7) proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, č. 1640/07, rozsudok Untermayer proti Slovenskej republike z 9. 7. 2013, č. 6846/08], že sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi súdu sa nepovažuje za účinný prostriedok nápravy, a teda sťažovateľka ani nebola povinná takúto sťažnosť na prietahy predsedovi súdu adresovať. Nie je relevantnou okolnosťou, či sťažovateľka vyčerpala dostupný prostriedok nápravy (sťažnosť na prietahy predsedovi súdu) riadne, ako tvrdil podpredseda okresného súdu. Samotná sťažnosť na prietahy predsedovi súdu nie je dostupným prostriedkom nápravy,

pretože ním nedochádza k odstráneniu statusu „obete“ sťažovateľky, ktorý jej svedčil z dôvodu vzniku zbytočných prietáhov v napadnutom konaní. Prostriedok je teda účinný, ak môže urýchliť rozhodnutie súdov konajúcich vo veci alebo poskytnúť účastníkovi sporu primerané odškodnenie za prietahy, ku ktorým už došlo (pozri Mifsud proti Francúzsku – rozh. [VK], č. 57220/00, ods. 17, ECHR 2002-VIII).

24. Pri skúmaní postupu okresného súdu ústavný súd vychádzal zo súpisu úkonov okresného súdu uvedeného v bode 17 tohto nálezu. Celková dĺžka napadnutého konania od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu 28. decembra 2018 do právoplatného ukončenia veci 20. októbra 2020 predstavuje dobu takmer 2 rokov. Pri skúmaní primeranosti dĺžky konania ústavný súd prihliadol aj na podstatnú okolnosť, že išlo o upomínacie konanie, ktorého zmyslom a účelom je jeho rýchlosť. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o upomínacom konaní ak sú splnené procesné podmienky, súd vydá platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní. V prípade sťažovateľky nedošlo k splneniu procesných podmienok a platobný rozkaz nebol vydaný. Zo súpisu úkonov okresného súdu vyplýva, že vo veci sa viac ako rok (od 23. apríla 2019 do 22. júna 2020) vôbec nekonalo. Táto okolnosť nemôže byť ospravedlnená ani nesprávnym označením sťažnosti na prietahy v konaní a ani subjektívnymi či objektívnymi okolnosťami na strane súdu, resp. dožiadaného súdu. Z tohto pohľadu ústavný súd konštatuje vznik zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, ktoré boli výsledkom nečinnosti okresného súdu, a to od 23. apríla 2019 do 22. júna 2020.

25. Kritérium dôležitosti konania pre sťažovateľku v tomto prípade nebolo identifikované, keďže sťažovateľka je obchodnou spoločnosťou, žalovanú sumu možno s prihliadnutím na výkon jej podnikateľskej činnosti ako spoločnosti poskytujúcej služby dodávateľa energií s celoslovenskou pôsobnosťou označiť za nezaujímavú, resp. až bagatel'nú. Zároveň sťažovateľka disponovala právoplatným rozhodnutím súdu v tejto veci vydaným v neprospech právnej predchodkyne žalovanej, čo bolo aj dôvodom na zastavenie napadnutého konania.

26. Vyhodnotením uvedených kritérií ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výrokovej časti tohto nálezu).

27. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

28. Hoci ústavný súd vyslovil porušenie označených práv, nevyslovil aj príkaz konať vo veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy, keďže napadnuté konanie bolo právoplatne ukončené (bod 4 výrokovej časti tohto nálezu).

V.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

30. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

31. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

32. Sťažovateľka sa v ústavnej sťažnosti domáhala priznania primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1 500 €.

33. V prerokúvanom prípade podľa názoru ústavného súdu prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia. Ústavný súd prihliadol na to, že okresný súd viac ako rok nevykonal vo veci žiaden úkon za situácie, keď mal dbať práve na rýchlosť konania, pretože išlo o upomínacie konanie. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd prihliadol na význam konania pre sťažovateľku (bod 25 tohto nálezu), ako aj na skutočnosť, že napadnuté konanie je právoplatne ukončené. Priet'ahy v konaní zapríčinené úplnou nečinnosťou okresného súdu odôvodňujú priznanie primeraného finančného zadost'učinenia sťažovateľke vo výške 200 €, ktoré je okresný súd v zmysle § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný sťažovateľke zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

34. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

35. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

36. Vychádzajúc z petitu ústavnej sťažnosti, ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov konania v sume 675,43 € v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to odmenu za 3 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, písomné vyjadrenie z 21. októbra 2020). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2020 v sume 177 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3

vyhlášky) a náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 10,62 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), čo spolu predstavuje sumu 562,86 €. Zo zoznamu daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) na internetovej stránke <www.financnasprava.sk> ústavný súd zistil, že právny zástupca sťažovateľky je platcom DPH, preto uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov o sumu 112,57 €, čo spolu predstavuje celkovú sumu 675,43 € (bod 3 výrokovej časti tohto nálezu).

37. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky v lehote uvedenej v bode 3 výrokovej časti tohto nálezu.

38. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu